

МОНІТОРИНГ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА ЯК ІНСТИТУЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Сучасні світові тенденції розвитку вищої освіти свідчать про те, що недостатньо лише зовнішньої оцінки якості освіти. Необхідним є розвиток внутрішніх інституційних інструментів, які дозволять впливати на забезпечення якості вищої освіти в університеті. Довіра до системи забезпечення якості освіти ґрунтується на таких складових: прозорість, об'єктивність, достовірність.

Одним із найважливіших завдань реформування системи забезпечення якості в українському університеті є повернення постаті викладача у центр університетського життя. Звичайно не йдеться про зміну парадигми визначення ролі суб'єктів навчального процесу. Викладач є центральним суб'єктом, від якого залежить рівень і якість освіти.

Найрозповсюдженішим методом моніторингу якості освіти у внутрішніх системах залишаються усталені форми: ректорські контрольні роботи, результати модульних контрольних робіт й екзаменаційних сесій. Але їх недоліком є відсутність інформації у відкритому доступі про критерії, правила та процедури оцінювання якості знань студентів, механізми затвердження та періодичного перегляду і моніторингу своїх навчальних програм, процедури і критерії щодо кваліфікації та фахового рівня викладачів університету, відповідність матеріально-технічної бази змісту програм, які університет пропонує.

Освітня діяльність викладача – це важлива складова роботи вищих навчальних закладів. Тому саме оцінювання якості роботи викладацького складу дає уявлення про забезпечення якості освітньої діяльності університету в цілому. Для оцінювання професійної діяльності викладача можливо виділити такі напрямки: загальні професійні характеристики викладача, його педагогічна діяльність, науково-дослідна робота, методична робота, організаційна робота та міжнародна діяльність. Проте, більшість методів і результатів оцінювання носять суб'єктивний характер, що обумовлено специфікою викладацької праці. Тому для формування об'єктивних критеріїв оцінки й методів оцінювання якості роботи викладача необхідно виділяти такі критерії оцінки, що розкривають одну діяльність через іншу, і відповідно до цього формувати методи оцінювання.

На сьогодні існує перелік критеріїв, за якими в європейському освітньому просторі може бути оцінена якісна складова та компетентність діяльності викладача:

- 1) базова освіта викладача, додаткова освіта та підвищення кваліфікації;
- 2) участь у науково-дослідній роботі, науково-дослідна активність;
- 3) рівень компетентності, що визначається знаннями та досвідом у визначеній галузі науки та практики;
- 4) здатність займатися викладацькою діяльністю і, головне, внутрішня потреба у цьому;
- 5) здатність встановлювати контакти із зовнішнім і внутрішнім середовищем, з якими йому необхідно працювати;
- 6) відомість у своїй галузі;
- 7) наявність наукової школи.

Отже, є критерії, що направлені на оцінювання якісної складової діяльності викладача, яка, звичайно, повинна бути підтверджена фактичними результатами його роботи.